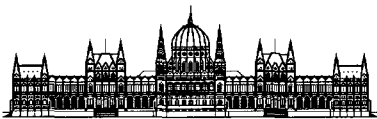

Országgyűlési Hivatala

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Irományszám: T/4178/18

Érkezett: 2007 NOV 20.

Módosító javaslat!

Dr. Szili Katalin asszonynak

az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házsabály 94. §-ának (1) bekezdése, valamint 102. §-ának (1) bekezdése alapján **az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról** szóló, T/4178 . számon benyújtott törvényjavaslatához az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 4.§-ához (Btk. 176/A.§ (2) bekezdés):

„4. §

/A Btk. a következő 176/A. §-sal és azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Zaklatás/

176/A. § (2) Aki mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját [**félelemkeltés céljából**] személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

I n d o k o l á s

A (2) bekezdésben törölni javasoljuk a „félelemkeltés céljából” szavakat, ugyanis a zaklatónak nem célja, hanem egyik eszköze a félelemkeltés. A zaklatás célja, hogy az áldozat felett hatalmat gyakoroljon, azt megszerezze, visszaszerezze, közvetlenül pedig a legtöbb esetben az, hogy a sértettet bele(vissza)kényszerítse egy olyan kapcsolatba, amit ő nem akar, vagy megtorolja rajta, hogy nem lépett bele vagy megszakított egy ilyen kapcsolatot. A megfogalmazás azt sugallja, hogy a félelemkeltés az elkövető célja. Ez aggályos egyrészt abból a szempontból, hogy az áldozatra gyakorolt hatás helyett azt vizsgálja, hogy mi volt az elkövető szándéka, másrészt pedig a legtöbb zaklatónak meggyőződése, hogy nem félelemkeltésből követi el a cselekményét, sokkal inkább olyan romantikus indokokkal legitimálja tettét, mint „szerelemfáltás”, „elszakadni nem tudás”, „kóros ragaszkodás”, stb.

Budapest, 2007. november 18.

.....
Gusztos Péter
SZDSZ